

Le Villi, 1884

Opera in twee aktes van
Giacomo Puccini (1858 – 1924)

Libretto: Ferdinando Fontana

Le Villi is de eerste opera van Puccini en ging in 1884 in première. De legende van de "Villi" (wraakheksen) vertelt het verhaal van Roberto die zijn verloofde Anna in de steek laat. Anna pleegt van verdriet zelfmoord. Wanneer Roberto terugkomt vraagt Guglielmo (Anna's vader) de Villi om wraak te nemen op Roberto. De Villi dwingen Roberto te dansen tot hij er letterlijk dood bij neervalt.

Marc Pantus (bas-bariton) *Guglielmo*

Zinzi Frohwein (sopraan) *Anna*

Denzil Delaere (tenor) *Roberto*

Projectkoor Le Villi

Orkest bestaande uit amateurmusici en enkele professionele musici

Rick Schoonbeek (dirigent)

ATTO 1	AKTE 1
<p>CORO DI MONTANARI: Evviva! Evviva! Evviva! Evviva! fidanzati!</p> <p>CORO: Dalla vecchia di Magonza Roberto è ereditier! I tesori accumulati son molti davver! Dunque povera stasera Roberto partirà e a sposar la fidanzata ei ricco tornerà! Evviva! Evviva!</p> <p>Gira! Gira! gira! Balza! gira! Balza! La musica freme e delira, la danza sospinge ed incalza.</p>	<p>MONTANARI KOOR: Hoera! Hoera! Hoera! Hoera! voor de verloofden!</p> <p>KOOR: Roberto is erfgenaam van de oude vrouw uit Mainz! Het vergaarde fortuin is werkelijk heel erg veel! Dus zal Roberto vanavond arm vertrekken maar rijk terugkeren om met zijn verloofde te trouwen! Hoera! Hoera!</p> <p>Draai! Draai! draai om! Spring! draai! Spring! De muziek trilt en raast, de dans hitst op en versnelt.</p>

<p>Oh, colano rapide l'ore se il piede alla danza è legger! Il ballo è rival dell'amore. Il core fa batter davver. Gira! gira! gira! Balza! gira! balza!</p> <p>UOMINI: Ohè-- Babbo Guglielmo! Venite voi pure a danzar.</p> <p>GUGLIELMO: Ebben, perchè no? Poffar mio! Son vecchio, ma in gambe so star!</p> <p>CORO:Gira! gira! Balza! gira! ecc.</p> <p>ANNA: Se come voi piccina io fossi, o vaghi fior, sempre sempre vicina potrei stare al mio amor. Allor, dirgli vorrei: "Io penso sempre a te!" Ripeter gli potrei: "Non ti scordar di me!" Voi, di me più felici, lo seguirete, o fior: per valli e per pendici seguirete il mio amor. Ah, se il nome che avete menzognero non è, deh! al mio amor ripetete: "Non scordar di me!"</p> <p>ROBERTO: Ah! ti ho colta!</p> <p>ANNA: Tu!</p> <p>ROBERTO: Grazie, Anna mia. Ma un più gentil ricordo io chiederti vorrei.</p> <p>ANNA: Quale?</p> <p>ROBERTO: Un sorriso. Non esser, Anna mia, mesta sì tanto; passeran pochi giorni e tornerò.</p> <p>ANNA: Io tento invan di trattenero il pianto, ho una tristezza che vincer non so. Foschi presagi mi turban la mente. Mi par ch'io non ti debba più veder.</p> <p>ROBERTO: Anna!</p> <p>ANNA: Stanotte sognai che morente t'attendevo.</p> <p>ROBERTO: Suvvia! Quali pensier! Pensa invece ai dì liete che il destino ci promette, benigno al nostro amor!</p>	<p>Oh, de uren vervliegen snel als de dans de voeten doet zweven! Dans is de rivaal van de liefde. Het laat het hart echt kloppen. Draai! draai! draai! Spring! draai! spring!</p> <p>MANNEN: Och, vader William! Kom toch ook dansen.</p> <p>GUGLIELMO: Goed, waarom niet? Mijn hemel! Ik ben oud, maar nog wel kras!</p> <p>KOOR: Draai! draai! Spring! draai! enz.</p> <p>ANNA: Als ik zo klein was als jullie, oh sierlijke bloemen, zou ik voor altijd dicht bij mijn geliefde kunnen zijn. Dan, zou ik hem graag willen zeggen: "Ik denk altijd aan je!" Ik zou het hem steeds weer kunnen zeggen: "Vergeet me niet!" Jullie, die gelukkiger zijn dan ik, oh bloemen, jullie zullen hem volgen: door valleien en over bergen jullie zullen mijn geliefde volgen. Ach, als de naam die jullie dragen geen leugen is, Oh! zeg dan nogmaals aan mijn geliefde: "Vergeet mij niet!"</p> <p>ROBERTO: Ha! Ik heb je!</p> <p>ANNA: Jij!</p> <p>ROBERTO: Dank je, mijn Anna. Maar ik zou een mooiere herinnering van jou willen vragen.</p> <p>ANNA: Welke?</p> <p>ROBERTO: Een glimlach. Wees niet zo verdrietig, mijn lieve Anna; er zullen een paar dagen voorbijgaan en dan kom ik terug.</p> <p>ANNA: Ik probeer tevergeefs mijn tranen in te houden, ik weet niet hoe ik mijn verdriet kan overwinnen. Donkere voortekenen verontrusten mijn geest. Het lijkt alsof ik je nooit meer zal zien.</p> <p>ROBERTO: Anna!</p> <p>ANNA: Vannacht droomde ik dat ik stervende op je wachtte.</p> <p>ROBERTO: Kom op! Wat een gedachten! Denk in plaats daarvan aan de gelukkige dagen die het lot ons belooft, onze liefde welwillend gezind!</p>
---	---

<p>ANNA: Ma, m'ami tu davver?</p> <p>ROBERTO: Mio cherubino, perchè dell'amor mio dubiti ancor? Tu dell'infanzia mia le gioie dividesti e le carezze; da te soave e pia imparai della vita le dolcezze; ero povero, e tu l'affetto mio più d'ogni ricco volesti pregiar. Ah! dubita di Dio, ma no, dell'amor mio non dubitar! lo t'amo.</p> <p>ANNA: Dolci e soavi accenti, deh! vi scolpite nel mio mesto cor e nei foschi momenti dell'attesa alleviate il mio dolor. Dolci e soavi accenti, oh! quante volte il labbro mio vi dee mormorar: Ah! dubita di Dio, ma no, dell'amor mio non dubitar.</p> <p>ROBERTO: Dell' amor mio non dubitar, ecc.</p> <p>CORO: Presto! Presto in viaggio! È l'ora di partir! Pria che il giocondo raggio del sole abbia a svanir si parta!</p> <p>ROBERTO: Anna, coraggio!</p> <p>ANNA: Io mi sento morir!</p> <p>UOMINI: Della foresta al limite noi verrem con te.</p> <p>ROBERTO: Padre mio, benediteci!</p> <p>GUGLIELMO: Tutti qui intorno, intorno a me. Angiol di Dio, che I vanni rivolgi al ciel stasera, reca questa preghiera al trono del Signor.</p> <p>ANNA, ROBERTO, E GUGLIELMO: Sia propizio il cammino ad ogni pellegrino; non serbi disinganni ogni sogno d'amor. Sia propizio il cammino, ecc. Angiol di Dio, ecc.</p> <p>ROBERTO: Padre, Anna, addio!</p> <p>ANNA, GUGLIELMO, E CORO: Addio, Roberto, addio!</p>	<p>ANNA: Maar hou je echt van mij?</p> <p>ROBERTO: Mijn engel, waarom twijfel je nog steeds aan mijn liefde? Jij die in mijn kindertijd jouw vreugden en liefkozungen deelde; ik leerde door jouw mildheid en menslievendheid, de zoetheid van het leven; ik was arm, maar jij mijn liefste wilde liever mij dan een rijke man. Ah! twijfel aan God, maar twijfel niet aan mijn liefde! Ik houd van je.</p> <p>ANNA: Zoete en milde tonen, ach! grif je in mijn verdrietig hart en in de donkere momenten van het wachten verzachten ze mijn pijn. Zoete en milde tonen, ach! hoe vaak moeten mijn lippen fluisteren: Ah! twijfel aan God, maar nee, twijfel niet aan mijn liefde.</p> <p>ROBERTO: Twijfel niet aan mijn liefde, enz.</p> <p>CHORUS: Snel! Snel op reis! Het is tijd om te vertrekken! Vóór de vrolijke zonnestraal vervaagt, moeten we vertrekken!</p> <p>ROBERTO: Anna, houd moed!</p> <p>ANNA: Het voelt alsof ik sterf!</p> <p>MANNEN: Tot de rand van het bos gaan we met je mee.</p> <p>ROBERTO: Vader, zegen ons!</p> <p>GUGLIELMO: Allen hier, kom om mij heen. Engel Gods, wend de vleugels vanavond naar de hemel, breng dit gebed naar de troon van de Heer.</p> <p>ANNA, ROBERTO EN GUGLIELMO: Moge de reis gunstig zijn voor elke pelgrim; zet teleurstellingen over liefdesdromen opzij. Moge de reis gunstig zijn, enz. Engel Gods, enz.</p> <p>ROBERTO: Vader, Anna, tot ziens!</p> <p>ANNA, GUGLIELMO EN CHORUS: Tot ziens, Roberto, tot ziens!</p>
---	---

ROBERTO: Addio!

ATTO 2

IL NARRATORE: Di quei giorni a Magonza una sirena
I vecchi e i giovinetti affascinava.
Ella trasse Roberto all'orgia oscena
E l'affetto per Anna ei vi obliava.
Intanto, afflitta da ineffabil pena,
La fanciulla tradita lo aspettava.
Ma invan l'attese. Ed al cader del verno
Ella chiudeva gli occhi al sonno eterno.

CORO: Come un giglio reciso
Dentro la bara giace.
Raggio di luna è il candor del suo viso.
O Pura virgo, requiesce in pace!

IL NARRATORE: V'è nella Selva Nera una leggenda
Che delle Villi la leggenda è detta
E ai spergiuri d'amor suona tremenda.
Se muor d'amore qualche giovinetta
Nella selva ogni notte la tregenda
Viene a danzare, e il traditor vi aspetta;
Poi, se l'incontra con lui danza e ride
E, colla foga del danzar, l'uccide.
Or per Roberto venne un triste giorno.
Dalla sirena in cenci abbandonato
Egli alla Selva pensò far ritorno,
E questa notte appunto ei v'è tornato.
Già nel bosco s'avanza; intorno, intorno
Riddan le Villi nell'aer gelato.
Ei, tremando di freddo e di paura
È già nel mezzo della Selva oscura.

GUGLIELMO: No! possibil non è
Che invendicata resti la colpa sua,
Vivea beata e tranquilla
Al mio fianco la mia dolce figliola,
Ed egli venne e,
Colla sua parola, d'amor
Le smanie in lei destò
Chi, dunque, o scellerato,
Chi l'amor tuo ti chiese?
Quali orribili offese
T'abbiam mai fatto noi
Per uccider quell'angelo
E agli estremi miei giorni
Serbar cotanta angoscia?
No! possibil non è
Che invendicata resti colpa sì grande!
Anima santa della figlia mia,
Se la leggenda delle Villi è vera,
Deh! non esser con lui, qual fosti, pia
Ma qui l'attendi al cadere della sera.
S'io potessi saperti vendicata
Lieto saluterei l'ultimo dì
Ah, perdona, Signor, l'idea spietata
Che dal mio cor che sanguina, fuggi.

ROBERTO: Tot ziens!

AKTE 2

VERTELLER: In die tijd, in Mainz, betoverde een
zeemeermin, oude mensen en jong volwassenen.
Ze sleepte Roberto mee naar een obscene orgie
En hij vergat zijn gevoelens voor Anna.
Ondertussen, geteisterd door onuitsprekelijke pijn,
wachtte het verraden meisje op hem.
Maar ze wachtte tevergeefs. En bij het aanbreken van de
winter, sloot ze haar ogen in een eeuwigdurende slaap.

KOOR: Als een geknakte lelie
ligt ze in de kist.
Wit is haar gezicht als het licht van de maan.
O Zuivere Maagd, rust in vrede!

VERTELLER: Er is een legende in het Zwarte Woud
Die de legende van de wraakgodinnen wordt genoemd
Voor de meinedigen in de liefde klinkt dat verschrikkelijk.
Als een jong meisje sterft van liefde
komen de wraakgodinnen elke nacht bijeen in het Woud
om te dansen, en de verrader wordt daar opgewacht;
Als ze hem dan ontmoet, danst en lacht ze
En, de passie van het dansen, doodt hem.
Nu brak er een droevige dag aan voor Roberto.
Verlaten door de zeemeermin en in lompen gehuld
Denkt hij erover om terug te keren naar het Woud,
En juist deze nacht is hij er teruggekeerd.
Hij gaat steeds verder het bos in; rondom hem
lachen de wraakgodinnen in de ijzige lucht.
Trillend van de kou en angst
Bevindt hij zich al halverwege het Zwarte Woud.

GUGLIELMO: Nee! Het is onmogelijk
dat zijn schuld ongewroken blijft,
Ze leefde gelukkig en vredig
Aan mijn zijde, mijn lieve dochter,
En toen kwam hij en,
maakte met zijn woorden van liefde
Het verlangen in haar wakker
Wie dan, o slechterik,
Wie heeft om je liefde gevraagd?
Welke afschuwelijke beledigingen
Hebben wij jou ooit aangedaan
Om deze engel te doden
En om mij aan het einde van mijn dagen
Zoveel verdriet te bezorgen?
Nee! Het is onmogelijk
Dat zo'n grote zonde ongewroken blijft!
Heilige ziel van mijn dochter,
Laat de legende van de wraakgodinnen waar zijn,
Oh! wees dan niet bij hem, zo vroom als je was
Maar wacht hier op hem bij het vallen van de avond.
Zodat ik weet dat je gewroken bent.
Blij neem ik afscheid van de laatste dag
Vergeef me het wrede idee, Heer,
dat ik vluchtte voor mijn bloedend hart

Perdona, Signor . . .

CORO DEI VILLI: Ei giunge!

Anna! Anna! Anna!
Di morte alla condanna
Ei viene il traditor!
Eccolo.. s'avvicina.
Su, dannato, cammina!

ROBERTO: Ecco la casa.

Dio, che orrenda notte!
Strane voci m'inseguon.
Le Villi-- evvia!
Son fole!
No, delle Villi me non perseguita la vendetta fatal!
Tu sol m'insegui, rimorso!
Vipera infernal!
Tu sol m'insegui, rimorso!
Vipera dal veleno infernal!
Torna ai felici di
Dolente il mio pensier,
Ridean del maggio i fior,
Fioria l'amor, fioria per me l'amor. . .
Or tutti si copri
Di lugubre mister,
Ed io non ho nel cor
Che tristezza e terror!
Forse ella vive!
Bussiam!
Qual brivido mi colse!
Invan di quella soglia
Tentai sul limite levar la man!
Qual brivido mi colse!

CORO DEI VILLI: Su! Dannato, cammina!

ROBERTO:

Pur d'intender parmi
Davvero un canto lugubre!
O sommo Iddio! Del mio cammino,
Del mio destin ques'è la meta.
Fa che il perdono la renda lieta
Un solo isante,
E poi morrò!

CORO DEI VILLI: Su! Dannato, cammina!

ROBERTO: Preghar non posso!

Ah, maledetto il di,
Il di che andai lontan di qui!
Maledetta sia la tua bellezza,
O cortigiana vil.
Maledetta in eterno! Maledetta!

CORO DEI VILLI: Cammina! cammina! cammina!

ANNA: Roberto!

Vergeef mij, Heer. . .

KOOR VAN DE WRAAKGODINNEN: Hij komt er aan!

Anna! Anna! Anna!
Van de dood tot het vonnis
Hij komt eraan, de verrader!
Daar is hij.... Hij komt dichterbij.
Toe, verdomde man, loop!

ROBERTO: Hier is het huis.

God, wat een verschrikkelijke nacht!
Vreemde stemmen volgen mij.
De wraakgodinnen... goed!
Ze zijn gek! Nee, de fatale wraak van de wraakgodinnen
achtervolgt mij niet!
Alleen jij achtervolgt mij, kwelgeest!
Helse slang!
Jij alleen achtervolgt mij, kwelgeest!
helse gifslang!
Keer terug naar gelukkige dagen
Bedroefde gedachten,
De bloemen lachen in mei,
Laat de liefde bloeien, laat de liefde voor mij bloeien. . .
Nu bedekt iedereen zich
met naargeestige mysteriën,
En ik heb in mijn hart alleen
verdriet en angst!
Misschien leeft ze!
Laten we kloppen!
Wat een huivering overvalt me!
Tevergeefs probeerde ik op die drempel
mijn hand op te tillen!
Wat een huivering overvalt me!

KOOR VAN DE WRAAKGODINNEN: Kom op! Verdomme,
loop!

ROBERTO:

Zolang ik het maar begrijp
Een treurig lied inderdaad!
O allerhoogste God! Van mijn reis,
Dit is het doel van mijn lot.
Laat vergeving haar gelukkig maken
Slechts één ogenblik,
En dan ga ik dood!

KOOR VAN DE WRAAKGODINNEN: Kom op! Verdomme,
loop!

ROBERTO: Bidden kan ik niet!

Ach, vervloekt de dag,
De dag dat ik ver weg hier vandaan ging!
Vervloekt is je schoonheid,
O laffe courtisane.
Voor altijd vervloekt! Vervloekt!

KOOR VAN DE WRAAKGODINNEN: Loop! Loop! Loop!

ANNA: Roberto!

<p>ROBERTO: Ciel!</p> <p>ANNA: Roberto!</p> <p>ROBERTO: La sua voce! Dunque morta non è!</p> <p>ANNA: Non son più l'amor Son la vendetta!</p> <p>ROBERTO: Gran dio!</p> <p>ANNA: Ricordi quel che dicevi Nel mese dei fiori? Tu dell'infanzia mia Le gioie dividesti e le carezze; Da te soave e pia imparai Della vita le dolcezze! Ah, dubita di Dio, Ma no, dell'amor mio non dubitar. T'amai; mi tradisti. T'attesi, e non venisti. Ma è tremendo dolore in silenzio soffrir! Senza speranze in cuore Mi faceste morir.</p> <p>ROBERTO: La scordai, l'ho tradita, E per me perdè la vita. Ah! è tremendo il dolore Che mi tocca soffrir! Col rimorso nel cuore io mi sento morir, io mi sento morir!</p> <p>SPIRITI INTERNI: Qui noi t'aspettiam, traditor! Da noi non attender pietà!</p> <p>CORO DEI VILLI e CORO DEI SPIRITI INTERNI: Chi in vita fu sordo all'amor In morte perdono non ha, perdono non ha. Traditor! t'aspettiam! t'aspettiam! Gira! Balza! Gira! Balza! T'aspettiam, traditor! Gira! Balza! Gira! Balza! T'aspettiam, traditor! Qui noi aspettiam, traditor! Gira! Balza! Gira! Balza! T'aspettiam, traditor!</p> <p>ROBERTO: Anna! Pietà!</p> <p>ANNA: Sei mio!</p> <p>ANNA e CORO: Osanna! Osanna! Osanna! Osanna! Osanna! Osanna!</p>	<p>ROBERTO: Hemel!</p> <p>ANNA: Roberto!</p> <p>ROBERTO: Haar stem! Ze is dus niet dood!</p> <p>ANNA: Ik ben geen liefde meer Ik ben de wraak!</p> <p>ROBERTO: Grote God!</p> <p>ANNA: Herinner je je wat je zei In de maand van de bloemen? Jij die in mijn kindertijd De vreugden en liefkozingen deelde; Van jou leerde ik mildheid en menslievendheid De zoetheid van het leven! Ah, twijfel aan God, Maar nee, twijfel niet aan mijn liefde. Ik hield van je; je hebt me verraden. Ik heb op je gewacht, maar je kwam niet. Maar het is vreselijk pijnlijk om in stilte te lijden! Zonder hoop in mijn hart Liet jij me sterven.</p> <p>ROBERTO: Ik vergat haar, ik heb haar verraden, En voor mij verloor zij haar leven. Ah! de pijn is verschrikkelijk Wat moet ik lijden! Met wroeging in mijn hart voel ik dat ik doodga, ik voel dat ik doodga!</p> <p>GEESTEN BINNEN: Hier wachten wij op je, verrader! Verwacht van ons geen genade!</p> <p>KOOR VAN DE WRAAKGODINNEN en DE GEESTEN BINNEN: Wie in het leven doof was voor liefde Krijgt in de dood geen vergeving, krijgt geen vergeving. Verrader! we wachten op jou! we wachten op jou! Draai! Spring! Draai! Spring! Wij wachten op jou, verrader! Draai! Spring! Draai! Spring! Wij wachten op jou, verrader! Hier wachten we op jou, verrader! Draai! Spring! Draai! Spring! Wij wachten op jou, verrader!</p> <p>ROBERTO: Anna! Heb meelij!</p> <p>ANNA: Je bent van mij!</p> <p>ANNA en KOOR: Hosanna! Hosanna! Hosanna! Hosanna! Hosanna! Hosanna!</p>
--	--

EINDE